

Cap empresari, que quede clar, diga el que diga qui vullga, cap empresari paga més –(veus), ¡deixe'm que ho explique jo!–, cap paga més del que pagava per heretat. ¿Per què? Perquè la tributació sobre l'empresa familiar continua igual que abans d'arribar nosaltres al govern, exactament igual, la de l'empresa familiar. Una altra cosa són els temes familiars i els temes personals, que això evidentment nosaltres hem baixat del 75 al 50% els beneficis fiscals. ¡És veritat això!

Però està vostè parlant d'economia, està parlant d'empresa. I sobre això realment fa una mica riure –perdone l'expressió– dir que alguna empresa haja hagut de tancar per un no canvi que ha hagut, per un no canvi, perquè si haguera hagut un canvi jo haguera pogut vore si n'hi havia una correlació determinada, però si no n'hi ha un no canvi respecte de la tributació empresarial crec que és una mica forçat, ¿eh?, el titular, una miqueta forçat. Això és el que m'agradaria dir-li. Per tant, cap empresari paga.

I, sobretot, per favor, per favor, si vostè m'està diguent que posarem 1.325 milions perquè no tenim, i no volem tancar cap escola, i no volem tancar cap ambulatori, pensen vostès que bé vindran eixos diners que vostè creu que no són necessaris i podem prescindir d'ells.

¡Escolte!, quan tingam un nou sistema de finançament autonòmic, ja parlarem, ja parlarem, perquè ací n'hi ha altres anotacions que no són només d'ingressos, és de justícia social i de justícia tributària, però com a mínim, en esta situació, no.

Jo crec, senyories, que és fàcil fer demagògia en el tema dels impostos, és veritat, perquè ningú vol pagar impostos –¡jo tampoc!–, però hem de pagar per solidaritat social, evidentment.

Per tant, no vagen per ahí, no vagen per ahí perquè si vostès descontextualitzen el seu debat, no parlen que açò és un ingrés propi, que no podem renunciar a ell perquè quedaríem fatal en la mesa de negociacions del nou sistema de finançament autonòmic. Nosaltres hem d'anar a la mesa de negociació del nou finançament amb tota l'autoritat moral que per part nostra n'hi ha hagut una reducció dels ingressos. Perquè, aleshores, ¿què mos diran? ¿Vostès de què estan protestant si el poquet que podien fer estan reduint-lo? (Se sent una veu que diu: «¡Sí, señor!»)

És un problema fonamental d'autoritat moral, d'autoritat política i de saber que allò important són els serveis socials i de l'estat del benestar que no podem prescindir ni un euro per a poder finançar-lo. (Se sent una veu que diu: «¡Muy bien!»)

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

La següent pregunta la formula la il·lustre diputada Beatriz Gascó al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esports. (Veus)

Senyories, escoltem a la diputada que formula la pregunta.

Té vostè la paraula, senyoria.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidente.

Buenas tardes, conseller.

Bueno, usted ya conoce la pregunta pero por deferencia (soroll de papers) al resto de diputados y a las personas que nos acompañan le recuerdo que la pregunta dice: ¿qué medidas piensan adoptar y qué acciones van a emprender para retirar la agenda escolar que se ha repartido en centros educativos de la Vega Baja y del Medio Vinalopó con topónimos de las localidades en catalán y un mapa dels Països Catalans, y garantizar que esta situación no se vuelva a repetir?

Mire, señor Marzá, la situación es muy grave, y la situación es muy grave porque, sobre todo, el otro día, en la sesión de control, usted se intentó tomar este tema a la ligera, sobre todo apelando a cuestiones de libertad y de pluralidad. (Algú fa: «Xxt.»)

Y a mí me gustaría preguntarle...

El senyor president:

Disculpe, disculpe, senyoria.

Senyories (se sent una veu que diu: «No se oye nada»), silenci per a escoltar a l'oradora que està en l'ús...

La senyora Gascó Enríquez:

No, es que me están diciendo que no se está escuchando, no es porque nadie estuviera hablando.

El senyor president:

Disculpe vosté. Ho tindrem en compte a l'hora del temps.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias.

Bueno, le decía que no sé si aquel día, en la sesión de control, cuando usted dijo que el reparto se debía a una cuestión y el problema era una cuestión de pluralidad, si esto lo decía en serio, conseller (soroll de papers), porque yo considero que entonces estamos ante una cuestión muchísimo más grave.

Porque es verdad que la pluralidad y la libertad son valores positivos pero, señor conseller, esos valores tienen límites. Y ¿sabe cuáles son? La legalidad. Porque estas son las reglas del juego que todos aceptamos para vivir en convivencia.

Y una persona por supuesto que es libre, pero también tiene la obligación de cumplir y velar por la Constitución y por el

Estatuto de autonomía. Ir en contra del ordenamiento establecido es un delito y es su responsabilidad la de velar porque no se produzcan estas infracciones en el aula, condenarlo, investigarlo y sancionarlo, y que yo sepa hasta el momento usted no ha hecho ninguna de estas tres cosas.

Yo espero que no me salga con el tema del logotipo, señor Marzá, de verdad que lo tenga a usted en mucho más valor. Creo que usted puede dar mucho más de sí, porque es la excusa más absurda que me ha dado durante dos años. Porque las últimas subvenciones que dimos, que eran del 2014, alguien puede hacer una agenda para el 2018 incluyendo el decreto del chantaje lingüístico que usted ha hecho en el 2017, ¡hombre!

Y, además, le diré otra cosa. Desde Presidencia tienen la obligación de controlar los logotipos, una razón más, si el logotipo no es el exacto, para exigir su retirada por no estar utilizando el logotipo de La Generalitat de forma adecuada.

Y una última cuestión, *conseller*, a mí no me haga lo que le hizo el otro día a la diputada de Ciudadanos de decir que vamos en contra de todo el profesorado, porque aquí el que está perjudicando a todo el profesorado por meterlos a todos en el mismo saco es usted. Porque lo que debería hacer es condenar y censurar los casos de adoctrinamiento, condenar y censurar los casos donde venden boletos para financiar actos de Escola Valenciana. (*Aplaudiments*)

Eso lo que debería de hacer, en vez de encubrir estas acciones, que al final, lo que hace es ofender y calificar a todos los profesores de exactamente lo mismo. Porque eso no es libertad, *conseller*, eso es utilización de los niños para sus intereses particulares, para sus intereses políticos.

Ustedes ya sabemos que son un partido nacionalista que defienden *els Països Catalans* y los elementos catalanistas, pero déjeme que le diga una cosa: en su casa, en su cuarto, en su coche ponga los que quiera pero en los centros educativos ¡ni uno!

Y por eso le vuelvo a preguntar: ¿qué va a hacer para que esta situación no se vuelva a repetir? ¿Qué va a hacer para condenarlo y las medidas que va a tomar para que esas personas tengan las medidas oportunas para que no tengan ganas de volver a utilizar elementos catalanistas en las aulas? (*Se sent una veu que diu: «¡Muy bien!»*) (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller d'educació.

Senyor conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Gràcies, senyor president.

Diputada Gascó, jo crec que amb el que ha passat en les últimes setmanes vosté no pot vindre ací com si no passara res.

Estic completament d'acord amb el que van dir els grups parlamentaris del botànic, i és que vosté més que demanar explicacions hauria de donar-les, hauria de donar explicacions del que... (*Protestes i aplaudiments*) I aclarir, aclarir quines són...

El senyor president:

Senyories...

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...aclarir quin és el posicionament, el que diu en una comissió parlamentària o el que diu als mitjans, i que vosté crec que hauria de tindre per respecte també als seus votants... (*Veus*)

El senyor president:

Senyories, per favor.

Senyor conseller, vaja vosté a respondre la pregunta formulada. (*Veus*)

Senyories, però, ¡demane silenci i respecte per a l'orador que està en l'ús de la paraula! (*Veus*) ¡Sí!, ja sé que no mos pot agradar tot el que es diu (*veus*) però, però demane respecte i silenci.

Disculpe vosté, senyor conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Supose que tindrà en compte el temps també, senyor president.

Només dir-li, pel que estava dient, i al respecte de la seua pregunta, que jo crec que veient també el que ha passat esta setmana i la fiscalia el que ha dit, és que vostés no tindran prou bandera per a tapar tanta vergonya. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Senyories (*veus*), senyories, la presidència no pot entrar en el conjunt de les respostes ni de les preguntes. Els seus diputats..., les seues senyories són lliures de preguntar el que vullguen i de respondre el que vullguen.

Escoltem amb silenci a la diputada Beatriz Gascó. (*Veus*)

La senyora Gascó Enríquez:

Espere, presidente, ¿me puede poner el tiempo que le quiero hacer una...?

El senyor president:

Sí, no, no, no, li he posat el temps.

La senyora Gascó Enríquez:

A mí me gustaría –supongo que no me lo va a conceder– que me diera tiempo por una cuestión de alusión, creo que ha sido muy directa y no me ha contestado a la pregunta. Ha sido un ataque y una inexactitud a mi persona. *(Se sent una veu que diu: «Efectivamente»)*

Me gustaría que me concediera ese tiempo por alusiones y, después, seguir con mi réplica y hablando del tema nacionalista, si usted me lo consiente. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Senyoria, no considere que n'hi haja cap... *(Se sent una veu que diu: «¡Ah!, no, és l'única cosa. És de riure, president. És l'única cosa que ha contestat. Veus)*

Senyories, té vosté ara el temps suficient per a contestar, per a acabar de concretar la pregunta i el senyor conseller li contesta. *(Veus)*

Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidente, por su ecuanimidad. *(Rialles)*

Mire, señor Marzà, no tengo tiempo de darle todas las explicaciones que me gustaría darle, pero le voy a decir una cosa y espero que con lo que le voy a decir se acabe este asunto respecto a todas las cuestiones que han salido respecto a mi persona. *(Soroll de papers)*

Usted dice que yo mentí en sede parlamentaria, yo le invito a usted personalmente a que este tema lo lleve al juzgado. *(Se sent una veu que diu: «¡Hágalo!»)* Ahora bien, le digo una cosa, señor Marzà, si acaban diciendo que archivan el caso o que yo no he mentido, usted se va a su casa *(Se sent una veu que diu: «¡Dimita, dimita!»)*, ¡usted se va a su casa! *(aplaudiments)*, y se acaba el problema, y se acaba el circo que usted está montando, porque yo en la vida he cometido una ilegalidad.

Y ahora vuelvo a los centros, señor Marzà, porque usted precisamente lo que intenta es ocultar la insensatez que, día a día, se produce en los centros de la Comunidad Valenciana. Y para tapar sus vergüenzas intenta desviar el foco hacia otras personas, le cueste lo que le cueste y haga el daño que

haga porque a usted todo le da igual, porque para usted y sus mensajes de normalidad los hace para ocultar que los centros educativos se están llenando de elementos catalanistas.

Y le pregunto: ¿qué va a hacer al respecto? Y lo que hace es atacar, porque no va a hacer nada, porque lo que hace es mirar para otro lado, porque le da exactamente igual lo que digan las familias y las denuncias continuas y reiteradas que denuncian las familias y los medios de comunicación.

Y termino, –contésteme, señor Marzà–, esto es un sinsentido, no somos una sede de Cataluña, y usted es el responsable de esa situación vergonzosa en la Comunidad Valenciana. *(Se senten veus que diuen: «¡Muy bien, muy bien!»)* *(Aplaudiments)* ¡Joder!

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Senyories, per favor.

Li contestarà *(veus)* el conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Gràcies, senyor president.

Mire, sí, per respecte als seus votants, li deia jo que vosté el que hauria és donar explicacions. Jo pense que en lloc de demanar-les..., però per respecte als seus votants, amb els minuts que em queden, vaig a continuar contestant-li a la seua pregunta, un respecte als seus votants que jo pense que hauríem tindre totes i tots perquè pensen molt diferent al que jo pense, però respecte el seu pensar i també sé que pensar d'eixa manera no és un delictes ni la senyale per a una caça de bruixes com fan alguns altres partits. *(Aplaudiments)* Per tant, nosaltres defensarem el que estem fent i respectarem els seus votants. I li conteste.

Vosté estava parlant de les agendes i de la legalitat. Vosté ha parlat d'una forma molt contundent que n'hi ha il·legalitats, i resulta que jo li llegiré una normativa, que és la Llei orgànica 2/2006, de maig, que la seua disposició addicional diu tan clar com que: «En el ejercicio de la autonomía pedagógica corresponde a los órganos de coordinación didáctica de los centros públicos adoptar los libros de texto y demás materiales que hayan de utilizarse en el desarrollo de las diversas enseñanzas.» Això ho diu una llei, però continue.

I el que diu el reial Decret de 1998 –que supose que vosté hauria de conèixer–, del 31 de juliol, i que diu, sobre la supervisió i ús dels llibres de text, ja que vostés s'encaboten en això d'adoctrinar, diu: «Cuando se detecte que en algún libro de texto o material curricular haya contenidos presuntamente constitutivos de un delito –de un delito, no de pensar diferente, de un delito, ¿eh?–, diga que el ministerio de educación –el ministerio de educación– dará cuenta al ministerio fiscal

y, en tanto no resuelva la autoridad judicial, adoptará en los ámbitos de competencia las medidas conforme a derecho correspondan.» És a dir, és el ministeri, és el ministeri el que ho ha de vetllar. Eixa és la normativa, eixa és la normativa.

Només afegir-li que els llibres de text que s'estan utilitzant són els que s'utilitzaven quan estaven vostés; els inspectors i els materials curriculars que s'estan utilitzant, materials curriculars que s'estan utilitzant són els mateixos que quan vostés estaven; els inspectors continuen sent també els mateixos que estaven; els mestres i professors són els mateixos que estaven –excepte els 4.500 més que estan treballant, 4.500 més que estan treballant, no els que vostés van tirar al carrer–. I, a més a més, són gent que el que fa és treballar perquè els nostres xiquets i xiquetes estiguen educats en la llibertat, estiguen educats en la justícia, estiguen educats en el major benefici possible per a ells i elles i no en l'adoctrinament, com vosté diu.

Crec que és una falta de respecte, diu que no diu que adoctrinen els centres educatius quan ara mateix ha dit «las gravísimas situaciones que están pasando los centros educativos y que se están...» ¿I això no és deslegitimar als mestres i professors, senyora Gascó? Això és anar en contra (*veus*) del tresor més gran...

El senyor president:

Senyories.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...que tenim, que són els nostres mestres i professors, que els defensarem per damunt de tot, per la seua llibertat de pensament, evident que sí.

I aprofite, abans d'acabar, perquè es mire uns vídeos que estan corrent i que estan fent els mateixos professors, i que han posat el «jo adoctrino», i han posat i han continuat dient en què adoctrinen: en llibertat, en justícia, en serenitat i, sobretot, en bona educació, cosa que alguns haurien d'aprendre. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Continuem amb la pregunta que formula la il·lustre diputada, Beatriz Gascó, al conseller d'educació.

La senyora Gascó Enríquez:

Le voy a proponer a mi síndica que esto de la doble pregunta se use a menudo.

El senyor president:

Un segon.

Senyoria, sí, té vosté la paraula, sí. (*Veus*)

La senyora Gascó Enríquez:

Mire, senyor Marzà, entiendo que recula, respecto a la acusación que me hacía en su primera intervención por lo que ha dicho de los tribunales y no ha vuelto a decir absolutamente nada.

No me ha contestado..., me hablaba de inspectores, de centros educativos pero no me ha dicho nada de la agenda y, por supuesto, no la va a retirar.

Me hablaba de unos profesores que han hecho un vídeo, yo le puedo hablar de otros profesores que se hacen fotos con la agenda y de esos usted me sigue sin decir nada.

Pero voy a cambiar de tema porque usted tiene muchísimos frentes abiertos, usted sí que tiene muchísimos frentes abiertos.

Y le he preguntado por qué retira la Orden del 19 de mayo del 2009, por la cual se establecía la organización, estructura y funcionamiento y un programa experimental plurilingüe que ahora mismo se debería llamar «superplurilingüe».

Mire, *conseller*, yo creo que con este tema lo que tendríamos que hacer es ser claros. Ahora mismo nos están viendo todas las familias afectadas, y si algo nos han pedido tanto a usted como a mí es que tengamos un debate claro y concreto y que nos ajustemos a lo que están sufriendo.

Yo entiendo y puedo entender que, por una cuestión ideológica, usted se empeñe en borrar y aniquilar todo aquello que huele a Partido Popular, y que no quiera hacer ninguna concesión al respecto y que los centros superplurilingües no tengan que ser una excepción.

Pero me gustaría que usted fuera consciente que las consecuencias de esa actitud al final no las acaba pagando nadie de este grupo parlamentario, que esas consecuencias las acaban pagando las familias, la sociedad valenciana y, lo que es peor, las acaban pagando los niños.

Señor Marzà –y usted lo sabe–, el proyecto superplurilingüe es uno de los que más éxitos ha tenido, con los que mayor garantía se han desarrollado, y que además todo esto que le estoy diciendo sabe que está perfectamente acreditado.

Porque, oiga, que tengamos una red pública donde el currículum es exactamente el mismo que en un centro británico privado y que las familias puedan acceder sin que les cueste nada, pienso que es un éxito en el cual deberíamos ir avanzando y no retrocediendo.

Por eso no tiene ningún sentido que algo que ya funciona, usted no trabaje para incrementarlo y se empeñe en destruirlo simplemente porque lo haya creado el Partido Popular.